

بررسی مطبوعات

چرا این فصل را باز میکنیم؟

عده‌ای از خوانندگان کرامی از ما خواسته‌اند که فصلی درباره «بررسی مطبوعات» باز کنیم و بجای اینکه درباره وضع مطبوعات کلی-گونی کنیم انگشت روی نقاط ضعف آنها، مخصوصاً اشتباهاتی که هنگام بحث در پیرامون مسائل دینی و اخلاقی مرتكب می‌شوند، بگذاریم و تا آنجا که صفحات این بخش اجازه میدهدوظیفه بررسی و کنترل را در مورد مطالب خلاف آنها انجام دهیم. بدینهی است این بخش میتواند افزایش یادی را که ممکن است برایر پاره‌ای از مندرجات مطبوعات کنونی گمراه شوند نجات دهد و ضمناً اولیاه مطبوعات را، درصورتیکه حسن نیتی داشته باشند متوجه وظیفه حساس و برمیستولیت خودسازد.

واز آنجا که ماناظر شخصی و خصوصی باهیچ نشیره‌ای نداریم اذکر نام جرائد و مجلات و مطبوعانی که آنها را مورد بررسی قرار میدهیم (جز در موادر استثنایی) خوددادی می‌کنیم.

در ضمن اگر درباره‌ای از مطبوعات بنکات جالب و آموزنده‌ای بر خورد کنیم که اثر تربیتی داشته باشد آنها را هم با تفسیری از خود منعکس می‌سازیم.

هرگ اعجو به هندی!

بکی از مجلات هفتگی مینویسد: «شایع است سید محمد نواب دوچرخه سوار هندی که در تهران و شهرستانهای ایران نمایش‌های در روی دوچرخه انجام داده و در کورسی برای ۱۳۵ ساعت دوچرخه سواری مهند در دست داشته است در کشور «انگلستان» هنگام نمایش دوچرخه سواری در روز پنجم روی دوچرخه جان داده است.

مجله مزبور اضافه می‌کند: «هنگام اجرای برنامه او در تهران فرد اسیون پرشکی ایران براین عمل اعتراض کرده بود اعلام داشته بود که: تعهدی در بر ابر سلامتی او نخواهد داشت . . . پژوهش سازمان تندرستی هنگامه اینه وی در روز پنجم دوچرخه سواری اظهار

داشت این عمل «نواب» هر بار چندین سال عمر اور اکوتاه می‌کندواگر سالی یک با دوبار این عمل را انجام دهد بیش از ۳۵ سال عمر نفواده کرد! نواب بعلت استقبال شدید مردم و درآمد غیرقابل تصور از بر نامه های دوچرخه سواری در مدت کمتر از یک سال ۵ بار همیانش را تکرار کرد و جان خود را در سنین جوانی از دست داد، و نه از پولهای خود استفاده کرد و نه از شهرتی که کسب کرده بود.

مکتب اسلام

این خبرچه شایعه باشد چه واقعیت داشته باشد در هر صورت قابل نوجه است، ذیرا طبق گزارش پرشک سازمان تندروستی اگرچنین حادثه ای اتفاق نیافتداده باشد بالاخره روی خواهد داد و این جوان مسلمان هندی در آتش هوی و هوس مشتی سود پرست خواهد ساخت.

مادر همان هنگام که بعضی از مطبوعات کشور مادر اطراف این موضوع هیا هوتی پیا کرده بودند دسته هایی برای برای کردن جیب خود از کار این جوان هندی بهره برداری می کردند در همین مجله اعلام خطر نمودیم و گفتم این عمل یک عمل احمقانه و غیر انسانی است جوان را باینگو نه کارهای خلاف تشویق نکنید، این انتخاب نیست بلکه بدین عقیلی و بیچارگی است.

حال آنهایی که می گفتند ماعمل این جوان را بمنوان درس انتقام و قدرت اراده برای جوانان مملکت خود منعکس می کنیم تا آنها نیز از «اعجموبهندی» سرمشق بگیرند یا بیند چواب دهند، و بگویند مسئول جان این جوان کم تجربه کیست؟ آیا سزاوار است برای تروت-اندوزی همه چیز را بازی به خود فرار دهند؟... جوانان بشنوید و بیدار باشید و بعد از این فریب افراد سود پرست را خوریدا.

غذربدق از گناه!

مجله خواندنیها در شماره ۱۷۹۴ در بازه مکتب اسلام مطالبی نوشته که لازم است بایانی که در خود مجله هماوریت مذهبی ماست درباره آن توضیحاتی بدهیم: علت اعتراض مجله مزبور بمالین بوده که یکی از خوانندگان مادر بخش «فساد مطبوعات» درباره مجله مزبور چیزی نوشته و گفته است چرا بعضی مطبوعات فعلی مانند خواندنیها همه چیز را باهوى و هوس آلسوده می کنند و حتی نسبتهاي ناروانی به بیغمبر ان بر رک خدا میدهند.

از جمله در داستانی که در مجله نامبرده (بنوان ترجمه‌از یک نوشته خارجی) ذکر شده نسبت آشاییدن «آجو» بحضرت یوسف «علیه السلام» داده شده است؛ آقای مدیر خواندنیها باینکه باعتراف خودش این شماره مجله‌مارا ندیده بوده است با تکاه نامه یکی از خوانندگانش حملات بی‌موردی نسبت بر سر دیر مکتب اسلام نموده است با اینکه گفتار مربور اظهار نظر یکی از خوانندگان ما در «ستون آزاد مجله» بوده است، خوب بود ایشان کمی حوصله می‌کردند مجله ما بدست ایشان بر سر آگر اعتراض «مستدلی» یا دفاعی داشته‌اند برای مامینو شنید و ماهمن در همان «ستون آزاد» آنرا منعکس می‌کردیم و قضایت میان آندو دابخوانندگان واگذار می‌کردیم، ولی ایشان نه تنها این کار را نکرده‌اند بلکه مطالبی گفته‌اند که مصدق روش «عذر بدتر از گناه» محسوب می‌شود.

مثلًا گفته‌اند که: «وظیفه یک مترجم در درجه اول رعایت امانت در نقل عین مطلب اصلی است بهر کیفیتی که باشد» ...

عذر بدتر از گناه‌هایی است، درست است مترجم باید این باشد ولی این دلیل نمی‌شود که یک مطلب گمراه کننده‌را بدون توضیح (لودر پاصفحه) و با قید اینکه توضیح مزبور از مترجم است) بگذارد و بگذرد؛ مترجم همانطور که در باره متن مطلب باید رعایت امانت کند در مورد اجتماع و افکار عمومی هم باید امانت را رعایت نماید. امادر با سخاصل ایراد «خواننده مکتب اسلام» که چرا نسبت آشاییدن آجو به پیغمبر خدا داده‌اید؛ چنین مینویسد:

«ابن آقای سردبیر مجله؛ بقول خودشان دینی و علمی آنقدر توجه ندارند که اسلام فرنها بعد از یوسف ظهرور کرد؛ و این اسلام بود که برای نخستین بار؛ بزبانهای روحی و جسمی و طبی «آشاییدن‌های الکلی» بی‌بردو آنها انتحریم کرد؛ ناصریها یا اقوام نبی اسرائیل که هم اکنون هم مانند آن ایام شرب آجو در میانشان بالامانع می‌باشد»!

آقای مدیر! ماخوب میدانیم اسلام در چه تاریخی بوجود آمده و از تمام جزئیات آن کاملاً باخبریم، ولی شما هنوز این نکته را نمیدانید که موضوع تحریر «مشروبات الکلی» در تمام ادبیان (بدون استثناء) بوده است، پیشوای بزرگ ما امام صادق(ع) می‌فرماید: «هیچ پیغمبری می‌مowث نشدمگر اینکه تحریر مشروبات الکلی جزء آین او بود» یکی دیگر از پیشوایان بزرگ مذهب امام رضا «علیه السلام» نیز همین حقیقت را بیان فرموده است (۱)

گذشته از این ، دلالت عقلی نیز این موضوع را تأیید میکند ، ذیرا ذیانهای اجتماعی و فردی و روحی و جسمی مشروبات الکلی چیزی نیست که مخصوص بزمان و دوران معینی باشد ، بلکه مانند مفاسد دروغ و دزدی و آدمکشی و کم فروشی و تجاوز و ... از جمله اموری است که در تمام مذاهب و ادبیات آسمانی قدغن بوده است .

جالب توجه اینکه این آقای متوجه : « برای نخستین بار اسلام بربانهای مشروبات الکلی بی برد » ۱ باتوجه باینکه تمام دستورهای مذاهب آسمانی از طرف خداست معنی این جمله چنین میشود : « برای نخستین بار خداوند هنگام ظهور پیغمبر اسلام بربانهای مشروبات الکلی بی برد » ۱ این آقا گمان میکند مقاصد مشروبات الکلی مانند کشف پنی سیلین یا سایر کشفیات علوم طبیعی است که فلا نکس برای نخستین بار آنرا کشف کند . نه آقا ! همه این دستورها از طرف خدا است و خداوند از ازل بربانهای مشروبات الکلی آگاه بوده و در تمام ادبیات آنرا تحریم نموده است و اگر ملاحظه میکنید در میان بسیاری اذیهای بیان و مسیحیان فعلی نوشیدن آنها بلامانع است دلیل این نیست که در مذهب آنها حرام نبوده و اگر سخن بدر ازان میکشید آنایی از کتب مذهبی آنها در تحریم این مایعات ذهر آگین برای اطلاع شما نقل میکردم تابدون توجه قضاؤت نکنید .

این مطلب درست مثل اینست که آشامیدن آب وجود منصب ما بطور مسلم حرام است اما عدهای از هم کیشان ما آلوده آن هستند و عده ای هم در « مجله گرامی خود » ۱ برای مختصر اجرتی آگویهای بلند بالای آنرا منتشر میسازند ۱ .

ولی « عیوب آن جمله بگفتی هرش نیز بکو » اینقدر اذشا منونیم که مانند عده ای از افراد بی اطلاع بودن آجودا از مشروبات الکلی انکار نکرده اید بلکه با آن اعتراف نموده اید . بازجای شکر ش باقی است .

آقای مدیر ! حالا که سخن اذ « عذر بددتر از گناه » بیان آمد ایزراهم بشنوید که در همین شماره از مجله شما در همان داستان « یوسف » یک دروغ بسیار ذننده به پیغمبر بزرگوار « یعقوب » نسبت داده شده است و آن اینکه هنگامیکه فرعون من « یعقوب » را پرسید ، یعقوب با اینکه در آن حال بیش از ۸۹ نداشت گفت : یکصد و سی سال از عمرم میگذرد ۱ ۱ .

سپس نویسنده اصلی داستان برای دفاع اذ یعقوب در مورد این « دروغ شاخدار » دو موضوع را پیش کشیده که نمونه کامل همان عنوان بدتر از گناه است : نخست اینکه :

«یعقوب خواسته سن خود را بیشتر نشان دهد تا اشتیاق خود را نسبت به محمد خداوند آشکار سازد»؛ دیگر اینکه: «یکی از رسوم آن عصر این بود که مردم سن خود را بالا میبردند... زیرا تصویر میکردند هر گاه سن خوبش را بگویند یا کم کنند از عمر آنها کاسته میشود»!.

خوب ملاحظه میکنید نویسنده اصلی داستان برای اینکه دزوغ غمزبور را ماست مالی کند نسبت موهوم پرستی و خرافاتی بودن را باین پیغمبر بزرگ داده است که اوهم مانند مردم غرافی زمان خود گمان میکرد اگر راستش را بگویید از عمر ش کم میشود!.

آقای مدیر محترم! تصویر نکنید اگر اروپائیها خوب موشك و قمر مصنوعی می- سازند در همه چیز از ما جلوه نمایند حتی اطلاعات شان در باره مذاهب و شرح حال پیغمبران بزرگ از ما بیشتر است، این بک اشتباه بزرگ است. داستانهایی که آنها درباره انبیاء خدا این نویسنده مملو از خرافات و موهومات است؛ شما راضی نشوید بنام امانت در ترجمه، این داستانهای گمراه کننده را بهمان صورت چاپ کنند و احترام و حیثیت پیغمبران خذارا بر باد دهند!.

صلاح شما اینست در اینگونه مطالبات دخالت نکنید و هیان مطالبات هم بشگی خود را دنبال کنید.

اما اینکه نوشتند بودند: «مانند آنیم نشریه مکتب اسلام تاچه اندازه قانونی است؛ در کدام چاپخانه چاپ میشود و از طرف چه کسانی بجهه منظور دهانی منتشر میشود»؛ برای مزید اطلاع سر کار عالی عرض میشود که این مجله دارای امتیاز رسمی است و تحت نظر عده‌ای از دانشمندان اداره میشود و تیراژ آنهم خیلی زیاد است خیلی بیشتر از آنچه تصویر کنید و اگر بشنوید مسلماً باسانی باور نخواهید کرد. در چاپخانه حکمت قم هم چاپ میشود و اسم چاپخانه همیشه در صفحه آخر نوشته میشود!.

اما منظور نویسندگان آن اینست که در مقابل مجلاتی (البته نه مجله شما) که کارشان نشر عکسهای شهوت انگلیز زنان آلد و تجزیه و تحلیل در پیرامون برجستگیهای بدن آنها و نشر داستانهای موهوم عشقی و گمراه کننده است و نسل جوان مارا با وضع رقت انگیزی بگرداب فساد اخلاق کشانده اند و در افزایش آمار جنایات سهم مؤثری دارند، آری در برابر چنین مجلاتی، یک سلسله مطالب آموزنده که سطح افکار اجتماع را بالا میبرد و روح ایمان را در دل پیرو جوان ذنده میکند و پند فضائل اخلاقی را در دل آنها

میافشاند ، نشر دهنده ، و اجتماع را برآورده است ؟ راهی که آین مقدس اسلام آن دعوت کرده رهبری کنند . این است منظود نویسنده‌گان این نشریه .

ضمناً توجه داشته باشید مابعلتی که در آغاز مطلب گفته شد نخواستم با همان لحن شما با سخن‌بگوییم والا طور دیگری سخن‌میگفتیم ، با تمام این گفتگوها مامجله شمارا با بسیاری از مجلات دیگری فرق میکنایم .

دامن زدن با آتش فساد

پکسال پیش دختر رقصه‌ای در تهران کشته شد والان دارند متهم بقتل او را محاکمه میکنند ... ولی در عرض این یک سال این مسئله مبتذل و شرم آور سوزه‌ای برای همه مطبوعات حرفه‌ای شده است ، هر روز یک عکس نو ! اذ آن دختر بد بخت و منحرف چاپ میکنند و درباره آن بحث میکنند .

حتی در مجله‌ای که روزگاری مدیر آن معتقد بود نباید عکس زن را در مجله‌ها چاپ کرد ؛ داستانی تحت عنوان «قاتل ... کیست ؟» چاپ میشود که انسانه‌های درباره آن دختر کاباره‌ای میسازد ...

از این گذشته اخیراً دختر منحرف دیگری دستگیر شده ، و سوزه‌ای بدست آقایان افتداده است و هر روز چند عکس مختلف از این دختر بیچاره چاپ میکنند و ... ما از این مدیران محترم و شریف‌می‌پرسیم : بال و بر دادن با این قبیل مطالب افتضاح - آمیز ؟ عکس و تصاویر ؟ تکرار گفتارهای زننده و مشتمل کننده ، به منظوری است ، آیا اینست وظیفه روزنامه‌نگاری ؟ اینست معنی عفت و رعایت اخلاق عمومی ؟ ... از این مسخره‌تر آنکه دختر منحرف فلی چون در شناسنامه ۱۲ سال دارد حق ازدواج ندارد ، ولی قانون با اجازه میدهد که در راه انحراف قانونی بماند ؟ ... اینست معنی قانون ما ؟ .

آزادی بانوان

یکی از مجلاتی که بنام بانوان منتشر میشود مینویسد : « ... متأسفانه باید اعتراف کرد ما از آزادی که بدست آورده ایم و از آزادی زنان کشورهای متقدی جهان مفهوم صحیحی را درک ننموده ایم . اکثر ما بجای پرداختن بکارهای اصولی در خرده کاریها و غاہرسازیها غرق شده ایم

و میتوان گفت که آزادی را بایی بند و باری اشتباه نموده‌ایم . سرمشق گرفتن از آزادی : زنان جهان را با « تقلید کورانه » از بی‌بند و باری‌های غریبها عوضی گرفته‌ایم . . . و به تقلید از ستار گان فیلم‌های توهقات خود را بالا برده‌ایم . . .

مکتب اسلام

این چنین است نمونه‌ای از آثار آزادی بانوان ما؛ آیا صحیح است که عده‌ای از زنان باین آزادی افتخار کنند ؟ آیدرست است که مطبوعات کشور اسلامی ما ، در اینباره با غرایق و مبالغه پرداخته و از همان عومنی رامشوب سازند ؟ .

محصلین ایرانی در امریکا !

یکی از روزنامه‌های معروف مینویسد: > .. در نیویورک که مدت اقامتم طولانی تر بود عده‌ای از جوانان ایرانی را ملاقات کردم که جزو محصلین ایرانی در امریکا میباشند شب بعد افسر امریکائی مردی کسی از کتابراهای نیویورک بر دبای کمال تمجد دوست نفر از این آقایان محصل را در آنجا دیدم که شمع جمیع مجلس و قسم بوده و مجال بخود امریکائیها نمیدادند ، همان آقایان را روز بیش در درستورانی ذیارت کردم که خدمت میکردند .. معلوم شد که عوض تحصیل روزها کار است و شبها و لآخری ! حال یکی از این جوانان که در حدود ۱۸ سال داشت تأثیر آور بود و بطور یکی میگفت با گواهی نامه سوم متوسط عازم لندن شده و پس از بیکسال تلاش نتوانسته در دوره دوم متوسطه ثبت نام نماید لذا داد امریکا را پیش گرفته . . .

مکتب اسلام : نمیدانیم که این اعمال بگردن کیست ؟ پدر و مادر این جوانان مقصوس ندید اداره اعزام محصل بخارجه ؟ ولی در هر صورت نتیجه یکی است و آن: بد بختی و سقوط اخلاقی جوانان ما که بقول همان روزنامه‌وقتی هم با ایران بر میگردد « دیلم ظرف - شوئی یاد پیلم پیشخدمتی را بار مقان » می‌آورند . . . چقدر خوبست که وزارت فرهنگ دقت بیشتری در این مسائل بنماید .

بدون شرح

از خارجیها هم جلو افتاده‌اند !

یکی از مجلات هفتگی مینویسد: > ... یکی از خارجیها که چند سال است در تهران زندگی می‌کند می‌گوید: من هالیوود را دیده‌ام آرایش‌های درجه اول و دوم و سوم آنجا را هم

تماشا کرده‌ام ، لوازم آرایش متناظره‌ها و سالنها و استودیوهای هالیوود را هم دیده‌ام . اما تهران ۱ بخصوص قسمتی از آن چیز دیگری است :

در تهران من زن‌هایی می‌بینم که در هیچ گوشه دنیا ندیده‌ام . بنظر من ؟ بیکاری و تن آسائی شرقی ، مجال این آرایش‌های عجیب و غریب را بزنان شما داده است ». بعد اضافه می‌کند « در ۱۰ سال گذشته بیش از هزار و چند طلاق بخاطر دعوا‌ای زن و شوهر بر سر مخارج آرایش در تهران صورت گرفته است . تعداد این دعواها از آنچه درستون جراید خبری منعکس شده است جمع آوری گردیده است ... »

برای این خانواده دعا کنید !

بکی از مجلات معروف هفتگی می‌نویسد : « طبق گزارش کمیسیون مخصوص هنرمندان ملی سنا امریکا ، هیئتی از کارشناسان سینمایی وابسته به مجلس سنا امریکا مشغول مطالعه هستند تأثیلمهای یکی از هنرپیشه‌های معروف را که زیاد زنده است در امریکا منوع گشته از هم‌اکنون شمارهای ضد این گونه فیلم‌ها از بعضی تلویزیونهای امریکا پخش می‌شود معروفترین شعارهای هفته گذشته این بود : « برای خانواده‌هایی که از تمایز فیلمهای ایمان بر باده خودداری می‌کنند دعا کنید ! ... »

مکتب اسلام : « ملاحظه فرماید چقدر شور است که آنها هم فهمیده‌اند ، چه خوب است مقلدین اذاعمال و افعال غرب از این روش نیز تقلید کنند و قبل از اینکه فاقد تمام معنویات شوند مخلصانه از نمایش تمام فیلم‌های خلاف اخلاق بدون استثناء جلوگیری کرده ، با این طریق جلو سیل مفاسد و جنایات را سد کنند ! و بیش از این مایه سقوط خانواده و دختراند بر سران خود را فراهم نکنند . »

پرداز جامع علوم انسانی

با مردم مدارا کنید!

پیغمبر اکرم (ص) می‌فرماید : « مامن عمل احب الى الله

تعالى والى رسوله من الايمان بالله والرفق بعباده .

يعنى : هیچ عملی در پیشگاه خداو پیغمبر (ص) محبوتر از این نیست که انسان

ایمان بخدا داشته باشد و با بند کان خدا باملایت رفتار کند ». .

(سفينة البحار ج ۱)